

САЛО Іван Андрійович (24. 08. 1940, с. Старе Село Рава-Руського, нині Львівського р-ну Львівської обл. — 08. 02. 2025, Львів, похований у рідному селі) — прозаїк, публіцист. Член НСПУ (1988). Заслужений журналіст України (1999). Закінчив Львівський університет (1968), де працював на кафедрі української преси. Перебував

на журналістській роботі, 1969—87 — на службі в органах внутрішніх справ. Голова Федерації футболу Львівської обл. (1989—92). Головний редактор газети «Міліцейський кур'єр» (1995—2006). Автор багатьох публікацій на буденні теми в періодиці, колективних збірниках. У книзі «Футбол... зі сльозами» (Л., 2007) висвітлює історію та проблеми львівського футболу. Деякі твори перекладені російською мовою («Истоки», Москва, 1982).

Основні твори

Стежка. 1981; Завтра вранці. 1985; Карпати. 1990; Вибрані твори. Т. 1—6. 1999—2012; Шерифи української міліції. 2004; Львівський Вавилон: публіцистика 1975—2010 рр. 2010; Війна і футбол об'єднали Україну. 2015; Дорогами життя і творчості. 2017 (усі — Львів).

Рекомендована література

1. Іван Сало. Дорогами життя і творчості: Біобібліогр. покажч. Л., 2017.

Л. Й. Різник

Бібліографічний опис:

Сало Іван Андрійович / Л. Й. Різник // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-889957>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).